

11. listopada

Imena veoma često više izriču stvarnost naših želja nego činjenicu i osobu kakva ona uistinu jest. Dobro znamo s kojom lakoćom ljubav izmišlja imena, nadimke, imena od milja, koja su istodobno kodovi tajnosti, iščekivanja, uzajamnog posjedovanja. Sve su to stvarnosti bez kojih ljubav nije ljubav. Najuzbudljivije je izmišljanje imena jakih idealnosti, velikih povijesnih ili metafizičkih snova. Jednom riječju imena heroja. Mitologija je puna tih preoblikovanja koja su nama ljudima potrebni za življenje. Otkriveni mit postaje sinonim vrednote, skoro apsolutne.

U Isusovo vrijeme jedno od tih imena je zasigurno Mesija. Iščekivanje je Mesije veoma šaroliko. Narod živi iščekivanje, iscrpljujući vlastitu dušu. Duša im nije mirna. Nije im mistična nego je ljuta na životnu situaciju. Rađaju se različita poimanja Mesije. Isus iz Nazareta je došao u mučni politički trenutak povijesti svoje zemlje. On je Mesija. To ime u Božjem tumačenju i življenju ima značenje veoma različito od tadašnjih struja u Izraelu. Isus treba izbjeći s velikom pažnjom da se narod ne zanose i da ne zahtijeva da On, ne samo umnoži kruh, nego i mačeve postajući ljudski kralj. „Nadasmo se da je On onaj koji će osloboditi Izraela“, s tugom u srcu izgovaraju učenici na putu u Emaus.

Zato Isusov govor o samom sebi treba postati nerazumljiv za mnoge. Nije ih htio zavesti. Radije ih je ostavio u neznanju. Svojim će učenicima reći da je Mesija. Neposredno im pomaže da se odvoje od uobičajenih ideja i da se pomire s Božjim poimanjem Mesije.

Isus nam objavljuje otajstvo Božje misli koju mi ljudi ne možemo misliti niti prihvatiti. Nije više problem tko je Isus. Nije više problem da je Isus Božji Krist. Problem je na koji je to način. Ime Isus za nas ljude može prizivati veoma različite sadržaje. Svi ti različiti sadržaji nisu svi jednako korisni istinskom kršćanskom životu. Jedan od tih različitih sadržaja koji vidimo u Isusu jest datost da se Njime samo okoristimo. Mislimo, i u odnosu s Njim, samo na vlastitu korist. Tako smo u skladu s duhom današnje ekonomske a ne duhovne vrednote. Dobro smo se suobličili ovom svijetu.

Isus je Božji jer ne spašava samoga sebe, nego gubi i daruje samoga sebe za nas. On to treba učiniti. To je Božja potreba. Ovaj treba označuje ispunjenje Božje volje, objavljenje u Svetom pismu. Njegova volja nije ishitreni sud. On treba biti ubijen na križu zbog nas, jer nas ljubi i zato jer smo mi na križu. Sluga patnik, koji ljubi Oca i braću i sestre, Isusovo je otajstvo. Križ je

naše zlo koje On uzima na sebe jer nas voli. On gubi sebe da nas spasi. Njegova patnja je proizvod svih onih oblika zla koje mi, u našem strahu, izmišljamo da se spasimo. To je Isusovo lice. Lice poslušnoga Sina. Vidjeti i prihvatiti takvo lice Mesije, naše je spasenje. (fač)